

Udviklingsfremme gennem ansvarlig virksomhedspraksis, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande

Europa-Parlamentets beslutning af 26. februar 2014 om fremme af udvikling gennem ansvarlige forretningsmetoder, herunder udvindingsindustriens rolle i udviklingslande (2013/2126(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Addis Abeba-erklæringen om udvikling og forvaltning af Afrikas mineralressourcer, der blev vedtaget på den første konference for ministre med ansvar for udviklingen af mineralressourcer i Den Afrikanske Union i oktober 2008,
- der henviser til "the African Mining Vision", som blev vedtaget af Den Afrikanske Unions stats- og regeringschefer på AU-topmødet i februar 2009,
- der henviser til Lusaka-erklæringen fra topmødet på den internationale konference om De Store Søers Område om bekæmpelse af illegal udvinding af naturressourcer i De Store Søers Område af 15. december 2010¹,
- der henviser til handlingsplanen for gennemførelse af "the African Mining Vision", der blev vedtaget på den anden konference for ministre med ansvar for mineralressourceudviklingen i Den Afrikanske Union, der blev afholdt i Addis Ababa i december 2011,
- der henviser til de 10 principper for integration af forvaltningen af menneskerettigheder i kontraktforhandlinger mellem stat og investorer, der er foreslået af FN's generalsekretærs særlige repræsentant på den 17. samling i FN's Menneskerettighedsråd i maj 2011,
- der henviser til OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder, der giver detaljerede anbefalinger, der skal hjælpe virksomheder med at overholde menneskerettighederne og undgå at finansiere konflikter gennem deres forsyningspraksisser²,
- der henviser til EITI-standarden om international sikkerhed, der sikrer, at regeringer offentliggør oplysninger om deres indtægter fra naturressourcer,
- der henviser til erklæringen fra G8-topmødet i Lough Erne i juni 2013, hvor stats- og regeringscheferne understregede betydningen af gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af naturressourcer og deres forsyningskæde³,
- der henviser til G20-landenes sluterklæring, som blev offentliggjort den 6. september 2013, hvori lederne støtter gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI),

¹ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>

² <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>

³ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0132/2014),
- A. der henviser til, at udvinding af naturressourcer for mange udviklingslande tegner sig for en væsentlig andel af BNP og ofte for hovedparten af valutaindtægterne og de udenlandske investeringer;
 - B. der henviser til, at Afrika har nogle af verdens største mineralforekomster, og at overskuddet fra udvinding af Afrikas mineralforekomster bør bruges til opfyldelse af 2015-målene, udryddelse af fattigdom og opnåelse af en hurtig og bredt funderet socioøkonomisk udvikling og vækst; der henviser til, at lande i Afrika imidlertid stadig bør udvikle og gennemføre sammenhængende strategier med henblik på at gøre udnyttelsen af naturressourcer til drivkraft for økonomisk udvikling og diversificering af deres økonomier;
 - C. der henviser til, at naturressourcerne kan udgøre en vigtig drivkraft til økonomisk vækst og social udvikling, såfremt indtægterne forvaltes hensigtsmæssigt og på en gennemsigtig måde;
 - D. der henviser til, at uenighed om olie, gas, mineraler, tømmer og andre naturressourcer rangerer næsthøjest som årsag til konflikter på verdensplan; der henviser til, at konkurrencen om ressourcer, som f.eks. land og vand, er stigende og forværrer eksisterende konflikter eller udløser nye; der henviser til, at den mangelfulde forvaltning af land- og naturressourcer forstærkes yderligere af miljøforringelse, befolkningstilvækst og klimaændringer;
 - E. der henviser til, at lande med rige naturressourcer paradoksalt nok ofte klarer sig dårligere end andre lande (fænomenet "ressourceforbandelsen"), og at kontrol med, udvinding af, handel med og beskatning af mineraler i visse tilfælde bidrager til væbnede konflikter (problemet med "konfliktminerale");
 - F. der henviser til, at fordelene ved minedrift for lokalbefolkningerne ofte udebliver eller i høj grad opvejes pga. sociale og miljømæssige konsekvenser; der henviser til, at fordelene ved minedrift for lokalbefolkningerne kan udbygges af de lokale eller nationale myndigheder ved hjælp af en effektivere forvaltningspraksis og en større grad af gennemsigtighed, hvilket således muliggør, at de eventuelle sociale og miljømæssige konsekvenser mister deres virkning;
 - G. der henviser til, at undersøgelser om miljømæssige og sociale konsekvenser spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af de oprindelige befolkningsgruppers rettigheder i områder med minedrift;
 - H. der henviser til, at Verdensbanken i 2008 skønnede, at 90 % af Den Demokratiske Republik Congos produktion af mineraler hidrører fra arbejdstagere i mindre minebedrifter, som arbejder uregistreret og i afsidesliggende og usikre områder, der kontrolleres af væbnede grupper;
 - I. der henviser til, at minedrift i mindre målestok sikrer beskæftigelse i et betydeligt omfang, især i landområder; der henviser til, at der er behov for at formalisere ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok for at stimulere lokalt/nationalt

iværksætter, forbedre eksistensgrundlaget og fremme en integreret social og økonomisk udvikling i landområderne; der henviser til, at den uformelle karakter af ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok i Afrika gør denne form for minedrift til et nemt mål for organiseret kriminalitet og paramilitære organisationer, og at den er plaget af en række udfordringer, som f.eks. børnearbejde, der forhindrer den i at nå dens fulde udviklingspotentiale;

- J. der henviser til, at udvindingsindustrien bør fremme udviklingen af højteknologiske og innovative sektorer og tilvejebringe løsninger, for så vidt angår ressourceeffektivitet, energieffektivitet, miljøvenligt design, forbedring af resultater, genanvendelse og den cirkulære økonomi, som kan være til gavn for både udviklingslande og udviklede lande;
- K. der henviser til, at Africa Mining Vision leverer en ramme til at integrere denne sektor mere sammenhængende og solidt i kontinentets økonomi og samfund;
- L. der henviser til, at menneskerettighedskrænkelser er hyppigt forekommende i udvindingsindustrien og omfatter børnearbejde, seksuelle overgreb, menneskeforsvinding, overtrædelse af retten til et rent miljø, tab af jord og tab af eksistensgrundlag uden forhandling og uden passende kompensation, tvangsforflytninger og ødelæggelse af rituelt eller kulturelt vigtige steder;
- M. der henviser til, at tvangsarbejde og manglende adgang til fagforeninger samt retten til at føre kollektive forhandlinger fortsat udgør store bekymringer; der ligeledes henviser til, at de ofte særdeles ringe eller manglende sundheds- og sikkerhedsstandarder giver anledning til stor bekymring, navnlig inden for minedrift i mindre målestok, som ofte opererer under meget vanskelige vilkår;
- N. der henviser til, at ansvaret for at overholde menneskerettighederne er en global standard for den forventede adfærd for alle virksomheder, uanset hvor de opererer, som nævnt i de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder udarbejdet af FN's Generalsekretariats særlige repræsentant for menneskerettigheder og tværnationale selskaber og andre virksomheder, John Ruggie; der henviser til, at der imidlertid er for lidt enighed om den konkrete betydning af dette ansvar, og fremskridtene med hensyn til en omfattende overholdelse vanskeliggøres ligeledes i betydelig grad af manglen på effektive overvågnings-, indberetnings-, verifikations- og ansvarlighedsmekanismer;
- O. der henviser til, at udbredelsen af adfærdskodekser, standarder og certificeringsordninger med forskellige tematiske dækningsområder på området for virksomheders sociale ansvar (VSA) gør vurdering, sammenligning og verifikation vanskelig eller umulig at gennemføre; der henviser til, at denne udbredelse har mange rødder, herunder utilstrækkelig opbakning med hensyn til at opnå et velfungerende VSA-system og sjusk hos virksomheder, der ønsker at blive opfattet som socialt og miljømæssigt ansvarlige virksomheder;
- P. der henviser til, at det for at øge effektiviteten og opnå lige muligheder på området for virksomheders sociale ansvar er helt afgørende, at man fjerner sig fra det nuværende "à la carte"-system, hvor virksomheder vælger kodekser og standarder efter deres egne præferencer, og bevæger sig i retning af fælles industristandarder;
- Q. der henviser til, at grønvaskning – hvor der skabes et billede af angiveligt positive miljøforanstaltninger for at vildlede offentligheden og bortlede opmærksomheden fra

miljøskadelig praksis – vildleder forbrugerne, den almene offentlighed og lovgivere med hensyn til miljøresultater og underminerer udøvelsen af ansvarlig forretningsskik og derfor skal bekæmpes; der mere generelt henviser til, at de virksomheder, der benytter VSA som et marketinginstrument, skal sikre, at eventuelle indgivne klager er nøjagtige;

- R. der henviser til, at gennemførelsen af udvindingsindustriens gennemsigthedsinitiativ har til hensigt at øge gennemsigtheden inden for forvaltningen af indtægter med sigte på at nedbringe korrupsionsrisikoen og muliggøre ligelig fordeling af fordele;
- S. der henviser til, at selv om mange lande i Afrika i de sidste to årtier har gennemført en liberalisering af økonomi, handel og investeringer, har de ikke opnået betydelig økonomisk diversificering og har i gennemsnit mindre diversificerede økonomier, der er mere koncentrerede, f.eks. inden for mineral- og landbrugseksport med lav merværdi, der er to områder, der er ekstremt følsomme over for eksterne prishok; der henviser til, at der i dag bør træffes de nødvendige foranstaltninger med hensyn til en større økonomisk diversificering, dvs. mindre afhængighed af udvindingsindustrierne eller landbrugseksport;
- T. der henviser til, at landene i Afrika i Addis Abeba-erklæringen om udvikling og forvaltning af Afrikas mineralressourcer indtrængende opfordres til at sikre, at økonomiske partnerskabsaftaler og de overordnede WTO-forhandlinger ikke begrænser national udviklingspolitik, og at en handelsliberalisering, der kan forstærke råvareafhængigheden i lavindkomstlande i Afrika, ikke fremkalder en ”lock-in-effekt”;
- U. der henviser til, at Latinamerika siden reformerne af minedriften i 1980'erne, der blev ledet af Verdensbanken, viser en ny udvikling i retning af at styrke rollen for statsinstitutioner ved at fokusere på nationale prioriteter og økonomiske udviklingsmål;
- V. der henviser til, at eksportafgifter anvendes bredt, selv om mange regionale handelsaftaler og de økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er), som EU forfølger, forbyder brugen af dem;
- W. der henviser til, at visse AVS-lande er bekymrede for, at ØPA-restriktioner på eksportafgifter kan vanskeliggøre bevægelsen op ad værdikæden;
- X. der henviser til, at korrupsion og uigennemsigtige aftaler er udbredte i mineindustrien;
- Y. der henviser til, at moderne forsyningskæders globale karakter betyder, at naturressourcer, der har givet anledning til nogle af verdens mest brutale konflikter, købes og handles med internationalt, bl.a. af virksomheder, der opererer i EU;
- Z. der henviser til, at selv om de hilses velkommen, har virksomheders frivillige bestræbelser på at undgå udvinding af konfliktminerale ikke altid været effektive;
- AA. der henviser til, at det i afsnit 1502 i den amerikanske Dodd Frank-lov fra 2010 kræves, at virksomheder, der er registreret hos værdipapir- og børskommissionen (Securities and Exchange Commission (SEC)), herunder europæiske virksomheder, udviser den nødvendige omhu med hensyn til at fastslå, hvorvidt deres produkter indeholder mineraler, som har finansieret væbnede grupper i Den Demokratiske Republik Congo; der ligeledes henviser til, at SEC i en medfølgende kendelse henviste til OECD's retningslinjer som en troværdig due diligence-standard for virksomheder, der

gennemfører lovgivningen;

- AB. der henviser til, at bestræbelser på at afslutte konflikter ved at forhindre strømmen af indtægter fra ikke-industrialiseret minedrift til væbnede grupper har været forholdsvis vellykket for diamanter, men at der er behov for en større indsats for at opbygge en robust retlig og institutionel ramme for ikke-industrialiseret minedrift i tillæg til den internationale konference for De Store Søers Område;

Minedrift og bæredygtig udvikling

1. bemærker med bekymring, at ikke-bæredygtig minedrift kan have enorme negative miljømæssige og sociale konsekvenser, især i Afrika;
2. understreger, at stigningen i de globale råvarepriser, der fremmes af efterspørgsel fra nye økonomier, er en god mulighed for ressourcerige udviklingslande, navnlig i Afrika, for at øge deres indtægter og investere dem i udvikling til gavn for befolkningen; støtter nationale politikker til dette formål; påpeger, at lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige reformer ofte er afgørende, og understreger, at det nødvendige politiske råderum ikke bør begrænses af handels- og investeringsaftaler;
3. understreger, at ud over at skabe offentlige indtægter, der kan bruges til udvikling, bør udvindingsindustrien bidrage til udvikling gennem forbindelser til den lokale økonomi, f.eks. gennem beskæftigelse og uddannelse af lokale, køb af lokale varer og tjenester, lokal forarbejdning af udvundne materialer og deltagelse i bestræbelser på at udvikle lokale industrier, der bruger forarbejdede eller uforarbejdede materialer som ressourcer eller på andre måder kan drage fordel af tilstedeværelsen af udvindingsvirksomheder; opfordrer indtrængende Den Afrikanske Unions medlemsstater til systematisk at gennemføre "African Mining Vision"; er overbevist om, at fremskridtene med hensyn til at opfylde 2015-målene herigennem kan fremskyndes kraftigt; understreger i den forbindelse behovet for at fremme principper for en bæredygtig udvikling baseret på miljømæssigt og socialt ansvarlig minedrift;
4. opfordrer udviklingslandene til at forbedre deres regionale samarbejde ved at udarbejde og vedtage fælles standarder og normer for minesektoren, herunder ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok, på miljø-, social-, sundheds- og sikkerhedsområdet;
5. understreger behovet for regionale og internationale tilgange med hensyn til at bekæmpe den ulovlige udnyttelse af naturressourcer; opfordrer udviklingslandene til at bestræbe sig på at formalisere sektoren for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok med henblik på at forbedre eksistensgrundlagene, sikre en tilfredsstillende løn, som man kan leve af, og integrere sektoren for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok i økonomien i landområderne og på nationalt niveau og i den forbindelse samtidig skabe tilgængelig finansiel og teknisk bistand og sikre en retlig ordning, der giver rettighedshavere inden for ikke-industriell minedrift og minedrift i mindre målestok adgang til tilstrækkeligt jordareal og ejendomsret; opfordrer EU til at hjælpe udviklingslandene med at forbedre kapaciteten lokalt med hensyn til at gennemføre sporings- og certificeringsordninger, inden de håndhæver forbuddet om transport af mineraler, der ikke overholder lovgivningen;
6. henleder opmærksomheden på EU's bestræbelser på at støtte yderligere institutionel

udvikling og kapacitetsopbygning i værtsregeringerne for derved at etablere den nødvendige institutionelle og retlige ramme for at forvalte og allokere indtægter fra udvindingsindustrier på en gennemsigtig og effektiv måde; retter ligeledes opmærksomheden på de udbyggede partnerskaber mellem Unionen og Den Afrikanske Udviklingsbank; opfordrer især indtrængende EU til at opprioritere bistand til udviklingen af lovgivning og skattepolitik for derved at maksimere de lokale og nationale fordele af udviklingen i udvindingsindustrien, hvilket resulterer i skabelse af lokale jobs, en tilfredsstillende løn, som man kan leve af, til medarbejdere og deres familier og styrkede forbindelser mellem små og mellemstore virksomheder og forsyningskæden, der er knyttet til udviklingen af udvindingsindustrien;

7. understreger i overensstemmelse med princippet om ejerskab, at lokalsamfundene bør deltage i planlægningen og udviklingen af projekter vedrørende naturressourcer, der bør evalueres med hensyn til lokale forsyningskæder og beskæftigelse i lokalsamfundet;
8. anser det for afgørende at anerkende og sikre de oprindelige befolkningsgruppers traditionelle rettigheder og kulturer i forbindelse med udviklingen af udvindingsindustrien og at sikre deres rettidige og informerede inddragelse;
9. understreger behovet for at sikre, at ofre for multinationale selskabers overtrædelser af social- eller miljølovgivningen har effektiv adgang til retlig prøvelse;
10. påpeger, at FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning i en kontekst, hvor den nationale lovgivning i udviklingslandene ofte er utilstrækkelig til at beskytte menneskerettighederne mod krænkelse fra virksomheder, stiller en række sammenhængende og nyttige principper til rådighed med hensyn til virksomheders overholdelse og beskyttelse af menneskerettighederne;
11. anmoder om en effektiv gennemførelse af det afrikanske charter om menneskers rettigheder, som indeholder bestemmelser om nedbrydning af formueværdier og naturressourcer og principper vedrørende en passende kompensation;
12. henstiller til, at udviklingslandene ratificerer menneskerettighedskonventioner og instrumenter, der er relevante for mineralsektoren, samt gennemfører disse, bl.a. ved at bemyndige offentlige menneskerettighedsinstitutioner til at føre tilsyn med håndhævelse af menneskerettighedsstandarder inden for minedrift og ved at udvikle instrumenter og metoder til at integrere spørgsmål om sundheds- og menneskerettigheder i konsekvensanalyseprocedurer;
13. bemærker med bekymring, at to tredjedele af virksomhedernes menneskerettighedskrænkelser ifølge John Ruggie, FN's særlige rapportør om menneskerettigheder, stammer fra olie-, gas- og minesektorerne; understeger, at EU's medlemsstater og det internationale samfund i henhold til international og europæisk menneskerettighedslovgivning har pligt til at sikre, at disse virksomheder inden for deres jurisdiktion ikke forårsager eller bidrager til menneskerettighedskrænkelser direkte eller indirekte gennem deres forretningsaktiviteter;
14. udtrykker bekymring over arbejdsvilkårene inden for minedrift i mindre målestok, hvor mange arbejdspladser er usikre og langt fra overholder internationale og nationale arbejdsstandarder, og hvor antallet af ulykker skønnes at være seks eller syv gange større end i større virksomheder; opfordrer regeringerne i udviklingslandene og mineselskaber

til at indføre grundlæggende arbejdsstandarder som angivet i ILO-konventionerne for at sikre anstændigt og sikkert arbejde til alle minearbejdere, herunder konventionen om sundhed og sikkerhed i miner;

15. opfordrer EU-medlemsstaterne til at øge deres bistand til bekæmpelse af børnearbejde i miner og støtte ILO's indsats med hensyn til at tilvejebringe uddannelsesmuligheder og alternative perspektiver til at sikre indkomst for at fjerne børn fra minedriftsaktiviteter;
16. glæder sig over, at internationale finansielle institutioner har udviklet metoder til at sikre, at investorer på området for mineraler foretager en vurdering af virkningen på miljøet samt en analyse af de sociale konsekvenser; bemærker imidlertid, at opbygningen af kapacitet i udviklingslande til gennemførelse af disse krav fortsat er en udfordring i betragtning af finansielle begrænsninger og begrænsninger med hensyn til menneskelige ressourcer; opfordrer derfor EU til at opgradere sin tekniske bistand for derved at sætte udviklingslandene i stand til at indføre en praksis med systematisk vurdering af sociale, miljø- og sundhedsmæssige risici, der også omfatter bestemmelser vedrørende effektiv inddragelse af offentligheden;
17. understreger Verdensbankgruppens rolle i udviklingen af ansvarlig forretningsskik; minder om behovet for at forbedre måden at udveksle og anvende viden om opbygningen af institutioner på, der i højere grad fokuserer på integritet, og at stille oplysninger og ressourcer til rådighed for almene borgere, således at deres regeringer bliver mere effektive og i højere grad tager hensyn til borgernes behov;
18. henstiller til myndighederne at forbyde efterforskning og udvinding af mineraler i nationalparker og ved verdensarvssteder og til virksomhederne at forpligte sig til at afholde sig fra sådanne efterforsknings- og udvindingsaktiviteter;
19. mener, at mineindustrien kan og bør yde et værdifuldt bidrag til at imødegå klimaforandringer gennem teknologioverførsel og ansvarlige investeringer; understreger især, at store mineselskaber potentielt kan stille knowhow om emissionsbegrænsning til rådighed for den lille og mellemstore minesektor; gentager sin opfordring til EU om at forsøge at opnå enighed om klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning og opgradere sin bistand til udviklingslandene med henblik på at reducerede CO₂-emissionerne;
20. fremhæver behovet for en solid EU-lovgivning om visse store virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, herunder virksomheders pligt til at gennemføre en risikobaseret due diligence-procedure under hensynstagen til hele deres forsyningskæde;

Den private sektors rolle

21. opfordrer til effektiv gennemførelse af ILO-erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, FN's Global Compact og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder gennem fælles mekanismer i hele industrisektoren;
22. anmoder EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen om at sikre, at EU's handelsattachéer, såfremt de er tilknyttet EU-delegationer, modtager regelmæssig uddannelse i spørgsmål vedrørende virksomheders sociale ansvar;

23. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme ansvarlig virksomhedsadfærd hos EU-virksomheder, der er aktive uden for Unionens område, og sikre streng overholdelse af alle deres juridiske forpligtelser, navnlig af internationale standarder og regler vedrørende menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø;
24. understreger, at det tematiske dækningsområde for forskellige VSA-gennemførelsesordninger ofte er selektivt, hvilket også gælder for sociale og miljømæssige spørgsmål; mener, at en sådan fragmenteret tilgang kan være skadelig for vurderingen af en virksomheds overordnede resultater med hensyn til bæredygtighed; mener, at selv om de overordnede rammer har udviklet en fælles forståelse og et fælles sprog for VSA-principperne, bør de også danne grundlag for fælles internationale industristandarder for, hvad der udgør ansvarlig forretningsskik;
25. understreger endvidere, at VSA-initiativer ikke bør opfattes som et alternativ til regeringernes ansvar over for dens borgere med hensyn til at tilvejebringe en grundlæggende infrastruktur og andre offentlige tjenester, men i stedet bør udgøre et supplement;

Internationale handels- og investeringsordninger

26. opfordrer EU til at bruge sine handels- og investeringsforbindelser med centrale partnerlande (f.eks. USA, Kina, Japan, Brasilien og Indien) til at fremme en dialog om virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer endvidere indtrængende EU til at gennemføre bæredygtighedsvurderinger af foreslåede handelsaftaler, før forhandlingsfasen indledes; opfordrer til, at investeringsaftaler fremmer positiv praksis og rapportering vedrørende virksomhedernes sociale ansvar;
27. understreger, at handelsaftaler bør respektere udviklingslandenes behov for at diversificere deres økonomier og opgradere deres teknologier;
28. anerkender vigtigheden af udenlandske direkte investeringer for at opnå industriel vækst, og noterer sig samtidig, at de alt for generøse betingelser for udenlandske direkte investeringer i minedrift, der er blevet stillet i udsigt af udviklingslandene i 1980'erne og 1990'erne, sammenholdt med dårlig national forvaltning, korruption, manglende ansvarlighed og mangelfulde reguleringer forhindrede dem i at få en rimelig andel af overskuddet fra udnyttelsen af deres naturressourcer, som de havde hårdt brug for i forbindelse med deres sociale og økonomiske udvikling;
29. deler bekymringen fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder om, at de nuværende metoder vedrørende beskyttelse af investorerrettigheder i kontrakter og internationale aftaler gør det vanskeligt for landene at beskytte menneskerettighederne; understreger behovet for at skabe balance mellem investorerrettigheder og forpligtelser med hensyn til bæredygtig menneskelig udvikling;
30. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at gennemføre de 10 principper fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der sigter mod at integrere forvaltningen af risici forbundet med menneskerettigheder i kontraktforhandlinger mellem stat og investorer for derved at sikre, at stabiliseringsklausuler ikke er til skade for, men respekterer menneskerettighederne; opfordrer EU til at støtte kapacitetsopbygningen i udviklingslande med hensyn til forhandling om og gennemførelse af klausuler vedrørende menneskerettigheder og

bæredygtig udvikling i investeringsaftaler;

31. understreger, at krav om resultater, der f.eks. har til formål at øge forbindelsen mellem udenlandske investorer og lokale producenter, er et kendetegn for industripolitikken; understreger, at investeringsaftaler bør muliggøre brug af lokalt indhold og overførsel af teknologi for at tilskynde udenlandske virksomheder til at etablere forbindelser til tidligere eller efterfølgende produktionsled og bidrage til værtslandets økonomiske udvikling;
32. tilskynder landene i Afrika til at gøre fremskridt i deres bestræbelser på regional integration, således at visse af de afrikanske interne barrierer fjernes med hensyn til mineralbaseret industrialisering;
33. understreger, at eksportafgifter er tilladt i henhold til WTO-ordningen og kan være del af de politiske strategier, der sigter mod at udvikle indenlandske fremstillings- eller forarbejdningsindustrier;

Fordele af indtægter

34. opfordrer indtrængende EU til at hjælpe udviklingslandene med at forhandle om investeringsaftaler, der vil give bæredygtige sociale fordele og forbedrede socioøkonomiske forhold; påpeger, at mineselskaberne ved at presse udviklingslandenes regeringer til at minimere deres skatter og royalties reelt svækker landets finanspolitiske kapacitet, hvorimod den "toldeskalering", der anvendes af EU på færdigvarer, gør det vanskeligere for udviklingslande, der producerer råmaterialer, at forarbejde og fremstille produkter med høj værditilvækst til eksport;
35. understreger behovet for at forhandle om og gennemføre skatteaftaler med udviklingslandene for at sikre, at multinationale virksomheder betaler deres del af skatterne; opfordrer mere generelt EU til at forbedre støtten til udviklingslandene i forbindelse med skattereformer og styrke skatteforvaltningerne for derved at muliggøre en passende indsamling, forvaltning og deling af indtægterne fra mineraler samt at arbejde med at etablere frie handelsaftaler, som fjerner toldeskaleringen på udvalgte færdigvarer, som kan hindre forarbejdningen og fremstillingen af mineralbaserede produkter af høj kvalitet og dermed hæmme strategien for økonomisk diversificering i udviklingslande;
36. understøtter, at de ulovlige kapitalstrømme fra Afrika hænger sammen med hemmeligholdelsen i forbindelse med minedriftskontrakter og skatteordninger; mener derfor, at bekæmpelsen af skatteunddragelse og skattely fortsat bør have topprioritet;
37. er betænkelig ved den måde, der kan gives koncessioner til mineselskaber på, og de problemer, dette kan medføre, herunder ekspropriering, berøvelse af befolkningens eksistensgrundlag og problemer vedrørende brugs- og ejendomsrettigheder; opfordrer indtrængende myndighederne til at afgrænse forbudte områder for koncessioner til områder, der er underlagt miljøbeskyttelse ved lov, eller hvor der er et stort antal ikke-industrialiserede minearbejdere, og at gøre dette inden tildeling af koncessioner for at undgå unødvendige uroligheder og problemer med lokalsamfund og mineselskaber; anmoder ligeledes myndighederne om at skabe kapacitet til at tilrettelægge høringer af lokalsamfundene, foretage en korrekt vurdering af anmodningen om koncessioner, overvåge driften og vurdere konsekvensen af minedrift, inden der tildeles koncessioner;

opfordrer myndighederne til at sikre, at ikke-industrielle udvindingskoncessioner er formaliserede og behørigt anerkendt af landene, herunder i de tilfælde, hvor landene bevæger sig i retning af industriel minedrift;

38. glæder sig over den nylige revision af gennemsigtigheds- og regnskabsdirektiverne, i forbindelse med hvilken der i udvindings- og skovbrugsindustrien indføres forpligtelser om indberetning af betalinger til regeringer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre disse direktiver; opfordrer til, at de indsamlede indtægtsdata er disponible i et så åbent og tilgængeligt format som muligt;
39. opfordrer myndighederne til at sikre, at minedriftstilladelser og andre aktiver sælges eller tildeles gennem åbne og gennemsigtige udbudsprocedurer; opfordrer myndighederne til at offentliggøre kontrakter, herunder bilag, kort og alle finansielle detaljer, som et middel til at forhindre korruption; opfordrer myndighederne og de berørte virksomheder til at udarbejde en komplet oversigt over aktionærene i alle mineselskaber, især i forbindelse med nye aftaler, samt en komplet oversigt over dem, der systematisk drager fordel af disse aftaler, som et middel til at forhindre korruption; opfordrer myndighederne og virksomhederne til at sikre, at alle betalinger til regeringen offentliggøres på en lettilgængelig måde; opfordrer EU til at kræve, at udvindingsvirksomheder i Europa offentliggør eventuelle aftaler, som de har indgået;
40. opfordrer myndighederne til at undersøge alvorlige beskyldninger om korruption i minesektoren og at retsforfølge, indfryse midler eller afvise at tillade gennemførelsen af transaktioner, hvis det er relevant; opfordrer til, at vurderinger af korruptionsrisici skal omfatte en undersøgelse af processen med konfiskation af aktiver og gensalget af konfiskerede aktiver, inddragelse af enkeltpersoner eller virksomheder som formidlere i forbindelse med overdragelser af koncessioner (navnlig i tilfælde, hvor disse formidlere har haft kendskab til forbindelser med de ledende myndigheder), salg af aktiver til underpris og salg af aktiver uden en udbudsprocedure (navnlig i tilfælde, hvor aktiverne er af vigtig økonomisk interesse, eller hvor udbudsprocedurer ellers er normen); opfordrer myndighederne til at sikre, at slutkøberne af disse aktiver stilles til ansvar for de formidlere, de har samarbejdet med;

Brud på forbindelsen mellem væbnede konflikter og mineraludvinding

41. bemærker med bekymring, at udvindingen af naturressourcer af høj værdi, herunder olie, gas, mineraler og tømmer, er en væsentlig årsag til konflikter i hele verden; mener, at strategier til konfliktforebyggelse med hensyn til at være vellykkede skal omfatte samfundenes manglende engagement i processen med udvikling af udvindingsindustrien, den utilstrækkelige deling af fordele, de negative økonomiske, sociale og miljømæssige følger, den mangelfulde forvaltning af midler, korruption, hæres og oprørsbevægelser rolle, de utilstrækkelige institutionelle og retlige rammer for forvaltningen af udviklingen af udvindingsindustrien og den manglede opmærksomhed på spørgsmål vedrørende naturressourcer i fredsaftaler;
42. bifalder Africa Mining Vision, ifølge hvilken en miljømæssigt og socialt ansvarlig, gennemsigtig og inklusiv minesektor, som sikrer varige fordele til samfundene, er afgørende for at imødegå minesektorens negative følger og forebygge konflikter, der forårsages af udvinding af mineraler; anmoder i denne forbindelse om gennemsigtige og deltagerorienterede forvaltningsprocesser på alle niveauer for at vurdere de miljømæssige og sociale følger af minedrift;

43. understreger, at konfliktminerale udgør en stor udfordring i forhold til menneskerettigheder; understreger, at god regeringsførelse, herunder forsvarlige miljøforvaltningspraksisser og kontrol med og overholdelse af sociale standarder, er en væsentlige faktor i forhold til at bekæmpe problemet med konfliktminerale;
44. påpeger, at størstedelen af de initiativer, der er iværksat internationalt mod konfliktminerale, har til formål at tilskynde til ansvarlig adfærd hos industrier, der køber minerale, ved hjælp af certificeringsordninger for smelteværker; opfordrer til, at de relevante menneskerettighedsaspekter inddrages i alle certificeringsprogrammer i overensstemmelse med internationale standarder, såsom dem, der er vedtaget under OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for minerale fra konfliktramte områder og højrisikoområder;
45. understreger, at der, for at gøre de nuværende forretningsinitiativer vedrørende konfliktminerale effektive med hensyn til at bryde forbindelsen mellem væbnede konflikter og udvinding af minerale og for at sikre, at de overholder internationale standarder fastsat af OECD, bør indføres en europæisk lovgivning, der regulerer disse initiativer og virksomheder, der opererer i EU og anvender og handler med naturressourcer; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå bindende lovgivning om konfliktminerale;
46. understreger, at der er behov for en EU-lovgivning, der kræver, at virksomheder, der anvender og handler med minerale og andre naturressourcer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, skal foretage due diligence-undersøgelser i overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for minerale fra konfliktramte områder og højrisikoområder for at supplere ændringerne af EU's gennemsigtigheds- og regnskabsdirektiver om offentliggørelse af store virksomheders finansielle og ikke-finansielle oplysninger samt Dodd-Frank-lovens bestemmelser om konfliktminerale; mener især, at en sådan lovgivning bør:
 - a. etablere en juridisk bindende forpligtelse for alle virksomheder i tidligere produktionsled, der opererer i EU, og som anvender og handler med naturressourcer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og alle virksomheder i efterfølgende produktionsled, der handler som første led på det europæiske marked, om at anvende en due diligence-procedure i forhold til selskabets forsyningskæder for at identificere og begrænse risikoen for finansiering af konflikter og krænkelse af menneskerettighederne;
 - b. baseres på relevante internationale instrumenter, herunder de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights"), der er uddybet yderligere i de internationale menneskerettighedskonventioner og -standarder (som f.eks. FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder og FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning), Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) centrale konventioner, den internationale humanitære folke- og strafferet og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for minerale fra konfliktramte områder og højrisikoområder;
 - c. gælde for alle segmenter af forsyningskæden og for alle naturressourcer, uden undtagelse, der produceres i alle konfliktramte områder eller højrisikoområder;

- d. baseres på en risikobaseret tilgang, der kræver, at virksomheder vurderer faktiske og potentielle negative følger af deres handlinger og begrænser de identificerede risici;
 - e. indeholde en forpligtelse til jævnligt at gennemføre uafhængige kontroller og offentliggøre virksomhedens due diligence-indsats;
 - f. definere krav til virksomhederne om risikovurderinger og en forvaltningsramme;
 - g. omfatte en sanktionsmekanisme i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne til at foretage en risikobaseret due diligence-undersøgelse i forsyningskæden;
 - h. være sammenlignelig med forpligtelserne i henhold til Dodd-Frank-loven, så opfyldelsen af EU-forpligtelser om ansvarlige udvindingsvirksomheder automatisk opfylder forpligtelserne i henhold til den amerikanske lovgivning;
47. understreger, at EU's due diligence-lovgivning bør være del af en større og komplementær strategi, der tager fat om de grundlæggende årsager til konfliktsituationer og andre skrøbelige situationer, og suppleres med bistandsprogrammer, der bør målrettes mod spørgsmål om en reform af forvaltnings- og sikkerhedssektoren og have til formål at opbygge kapaciteten hos lokale myndigheder og lokalsamfund, så de kan forvalte deres naturressourcer på en bæredygtig måde og til fordel for deres lokalbefolkninger;
48. opfordrer EU til at støtte kapacitetsopbygningen i mineralrige udviklingslande og etablere konfliktfrie udvindingsprogrammer;
49. opfordrer indtrængende udviklingslandene til at håndhæve nationale due diligence-love og medtage OECD's due diligence-procedure som et krav i det nationale minedriftskodeks;
50. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at fremme en dialog med centrale partnerlande (f.eks. Kina, Japan, Brasilien, Indien og Sydafrika) om betydningen af handelspolitikker, der generelt overholder princippet om "beskyttelsespligt" og i særdeleshed FN's vejledende principper og OECD-rammen;
51. anmoder medlemsstaterne om at sikre vejledning om strategier til risikobegrænsning for europæiske virksomheder, som har aktiviteter i højrisikoområder og konfliktramte områder, med hensyn til at hjælpe disse virksomheder med at fortsætte deres aktiviteter i disse områder, såfremt dette også er til gavn for lokalbefolkningen;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.